

Forhøjelse af Taksterne for Tillægsbilletterne til Hurtigtogene, en Forhøjelse, som dog vilde falde indenfor den Maksimumsgrænse, der er fastsat ved Loven af 1903. Det er jo nemlig ved denne Lovs § 60, Litra c., lagt i Ministerens Haand at kræve et saakaldet Iltogstillæg, ikke under 80 Øre for I Klasse, 50 Øre for II. Klasse og 30 Øre for III Klasse og ikke over henholdsvis 2 Kr., 1 Kr. 20 Øre og 80 Øre. Hvis Administrationen, holdende sig indenfor denne Grænse, strøg den laveste Sats, som nu gælder indenfor et enkelt Distrikt, og for hele Landet fastsatte den Takst, der nu gælder, naar man rejser ud over det enkelte Distrikt, nemlig henholdsvis 1 Kr. 30 Øre, 80 Øre og 50 Øre, vilde derved netop kunne indvindes 145,000 Kr., som endnu mangle for at skaffe den forlangte Million. Da det er noget, Regeringen kan gøre i Kraft af den gældende Lov, har der ikke været Grund til at optage nogen udtrykkelig Bestemmelse derom i Loven, men jeg har inddraget det under Forhandlingerne om denne Sag ved en dertil sigtende Bemærkning, som ledsagede det oprindelige Lovforslag. Under Forhandlingerne i det andet Ting fremkom der imidlertid ved første Behandling fra mange Sider Indvendinger imod denne Forhøjelse af Hurtigtogsbilletterne, og i Udvalget gave disse Betænkeligheder sig atter Udslag, idet man henstillede til mig, om man ikke kunde skaffe de 145,000 Kr. paa anden Maade, og jeg forelagde da Udvalget et Forslag til Erstatning for den paatænkte Forhøjelse af Hurtigtogsbilletterne, hvilket Forslag findes aftrykt som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning. Det gaar i det væsentlige ud paa at forhøje Taksterne for Befordring af Cykler som Rejsegods med gennemsnitlig 10 Øre pr. Stk., og det skulde saa indbringe omtrent 60,000 Kr. Fremdeles en Forhøjelse af Overvægtsfragten for Rejsegods med nogle Øre, som skulde indbringe omtrent 50,000 Kr., og endelig forskellige Smaaandtægter, hvorved der skulde indbringes de resterende 35,000 Kr. Da jeg havde forelagt dette for Folketingsudvalget, erklærede dette enstemmigt, med Tilslutning fra alle Sider, at det foretrak disse Forhøjelser, som jeg ogsaa kan sætte i Værk administrativt, da de holde sig

indenfor de af Loven fastsatte Grænser, for den tidligere foreslaaede Forhøjelse af Hurtigtogsbilletter. Genstand for Afstemning i det andet Ting har dette Spørgsmaal ifølge Sagens Natur ikke været, da det drejer sig om en rent administrativ Foranstaltning, men det siger sig selv, at jeg efter den Tilslutning, som det ny Forslag saaledes fandt i Folketingsudvalget, agter at gaa den Vej i Stedet for den af mig oprindelig foreslaaede. Paa denne Maade tilvejebringes altsaa den Million, jeg efter Finansministerens Ønske skulde tilvejebringe som Vederlag for de store Lønforhøjelser, Statsbanerne faa gennem de nu vedtagne Love.

Ved Siden heraf har jeg grebet Lejligheden til at rette en Urimelighed, som den nuværende Lov førte til; det tilsigtes ved Punkt 2 i Lovforslaget, som det foreligger; og endelig findes i Punkt 3 en lille Nedsættelse for de saakaldte 14 Dages Kort. Det har nemlig vist sig, at den betydelige Forhøjelse, som disse Kort vare Genstand for ved Takstloven af 1903, har medført en meget stærk Tilbagegang i Salget af dem. Allerede af denne Grund kunde der rent økonomisk set være Grund til at nedsætte Prisen for saa at faa Salget bragt op igen, men naar jeg har stillet Forslaget, ligger det ogsaa deri, at jeg finder, at Benyttelsen af disse Kort er et overmaade prisværdigt Led i vort Rejseliv — disse Smaarejser for mange, der ikke have længere Tid til deres Raadighed. Ogsaa af denne Grund har jeg ønsket at imødekomme Lysten til saadanne Rejser ved den her foreslaaede Nedsættelse, som menes at ville andrage ca. 25,000 Kr. aarlig. Endelig har jeg under Punkt 7 foreslaaet — og det staar fremdeles i Lovforslaget —, at den i den gældende Takstlovs § 70 indsatte Revisionsbestemmelse bortfalder, thi nu foregaar jo Revisionen.

Hermed anbefaler jeg dette Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling som et nødvendigt Supplement til de nys vedtagne Lønningslove.

Holger Petersen: Det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster fremkommer paa et saa fremrykket Tidspunkt, at det næsten vil være umuligt at underkaste det en om-